

Uniunea de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șapte a Departamentul Slujirea Copiilor din România

Povestirea copiilor – 22 februarie 2025

Răzvan și frunza strălucitoare

Într-un sat pitoresc, înconjurat de păduri dese și câmpii verzi, trăia un băiețel pe nume Răzvan. Era un copil plin de energie, mereu curios să descopere tainele naturii și să exploreze fiecare colțișor al împrejurimilor. Îi plăcea să petreacă timpul în pădure, ascultând ciripitul păsărilor și admirând florile colorate.

Într-o zi de primăvară, când soarele strălucea pe cer, Răzvan s-a aventurat mai departe decât de obicei. Deodată, a zărit o frunză strălucitoare pe o creangă a unui copac bătrân. Aceasta sclipea în nuanțe de verde și aur, dansând grațios în adierea vântului. „Trebuie să ajung la ea!” s-a gândit el, având în minte vise despre aventuri extraordinare.

Fără să stea pe gânduri, Răzvan s-a hotărât să se cațere în copac. A început să urce, dar, din păcate, piciorul i-a alunecat pe o ramură umedă și a căzut. S-a lovit de pământ, dar a reușit să se ridice, simțind o tristețe profundă. „De ce nu am fost mai atent? De ce nu m-am pregătit mai bine?” s-a întrebat el, cu inima grea.

Acesta a fost momentul când un pădurar înțelept a trecut pe acolo. Observând căzătura copilului, s-a oprit și a spus: „Răzvan, nu-ți pierde speranța. Este absolut normal să cazi atunci când încerci lucruri noi. Tu ai curajul de a încerca, dar trebuie să înveți să te pregătești. Greșelile sunt doar pași pe drumul învățării.”

Inspirat de cuvintele pădurarului, Răzvan a decis să asculte sfatul acestuia. A mers acasă și, în loc să se lase descurajat, s-a apucat de muncă. A luat o frânghie și a exersat escaladarea unui alt copac din grădină, învățând cum să-și păstreze echilibrul. A început să observe fiecare detaliu, cum să analizeze ramurile și cum să își folosească forța. În fiecare zi, s-a străduit să devină mai bun, punând la încercare darurile naturii și, mai ales, voința sa de a reuși.

Într-o zi, pe când se antrena, a întâlnit alți copii din sat. Aceștia l-au observat și s-au adunat în jurul lui, curioși să afle ce face. Răzvan le-a povestit despre încercările sale de a ajunge la frunza strălucitoare și despre lecțiile pe care le-a învățat. Cu entuziasm, i-a învățat și pe ei cum să se pregătească înainte de a încerca ceva nou. Astfel, a creat un grup de prieteni care, împreună, se ajutau reciproc să învețe și să se consolideze. Prin colaborare, Răzvan a realizat că nu doar el crescuse, ci și prietenii săi, iar fiecare succes al lor era și succesul lui.

După câteva zile de antrenamente, Răzvan s-a întors la copacul bătrân. De data aceasta, s-a cățarat cu grijă și determinare, știind exact ce trebuie să facă. A ajuns în cele din urmă la frunza strălucitoare, pe care acum o ținea în palme cu mândrie. Fericit că a reușit, a observat cum frunza reflecta razele soarelui, creând un spectacol minunat de culori.

Satisfăcut de reușita sa, Răzvan a înțeles un lucru important: fiecare cădere a fost o lecție valoroasă, fiecare greșeală l-a pregătit să devină mai puternic și mai înțelept.

A decis că va continua să exploreze și să învețe din fiecare experiență, iar acum, cu frunza strălucitoare în mână, avea un simbol al curajului și al determinării sale. Răzvan le-a arătat prietenilor săi frunza, spunându-le: „Aceasta nu este doar o frunză, ci și un memento al tuturor greșelilor pe care le-am făcut și al tuturor lecțiilor pe care le-am învățat. Fiecare pas pe care l-am făcut m-a adus mai aproape de succes.”

În fiecare zi, Răzvan și prietenii săi se adunau pentru a se cățăra în copaci, a explora pădurea și a împărtăși povești despre lecțiile învățate. Această comunitate de sprijin i-a ajutat nu doar pe ei, ci și pe cei din jur să înțeleagă că fiecare efort contează și că împreună pot depăși orice obstacol.

Această poveste se leagă de parabola celor două case (Matei 7:24-27), în care Isus ne povestește despre un om înțelept care își construiește casa pe stâncă, învățând din experiențele sale. La fel ca Răzvan, care a învățat din căderile sale, noi putem învăța din greșelile noastre și astfel ne putem construi o viață mai puternică, cu o fundație solidă, capabilă să reziste la orice furtună.

Morala: Viața ne va prezenta mereu provocări și obstacole, dar fiecare greșeală este o oportunitate de a învăța și de a crește. Important este să nu ne descurajăm și să perseverăm, să ne pregătim pentru următoarea încercare și să îmbrățișăm învățătura.